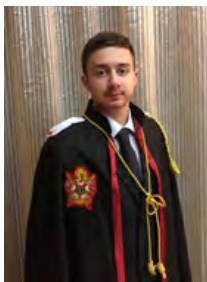

МЛАДЕЖИТЕ ОТ „ДЪО МОЛЕ“ СЕ ПОКЛОНИХА НА АПОСТОЛА

Снимки: Авгурет и Хрониката

**ГОРДЕЯ СЕ, ЧЕ ПРЕЖИВЯХ
ТОВА И МИ ОСТАВА НЕ
САМО СПОМЕН**

Георги Славчев

Васил Левски – Апостолът на Свободата!
На 19 февруари българският народ се покланя на апостола и засвидетелства уважението си към делото му. На тази дата (6 февруари по стар стил) през 1873 г. в околностите на София е изпълнена смъртната присъда на бележитият българин, като той е обесен. Мястото на обесването му се намира в центъра на днешна София, където е издигнат паметник в негова чест. За издигането на паметника са били необходими 16 години. Изработката на основната част от колоната на паметника е дело на италианският каменоделец Абрамо Перукели. Скулптурните детайли са дело на чеха Франтишек Новак.

Васил Левски е роден на 18 юли 1837 година в Карлово. Основател на Вътрешната революционна организация (ВРО) и на Българския революционен централен комитет (БРЦК). Вътрешната революционна организация, създадена и ръководена от Васил Левски, не само бележи връх в дълголетното освободително дело, но и стои в основата на последващото развитие на българската национална революция – на Априлското въстание и освобождението на България от османско владичество. Наред с националните си измерения Вътрешната революцион-

на организация е постижение и за европейското национално-революционно и демократическо движение през XIX век.

Васил Левски е революционер – демократ и борец за „свята и чиста република“ и преди всичко за свобода – лична, национална, общочовешка. Той се бори за равноправието между народите, за политически и граждански права на етносите и малцинствата, за демократично устройство на обществото – българското, балканското, общочовешкото.

На 19 февруари 2021 г., въпреки пандемичната ситуация, пред паметника на Васил Левски се изви опашка от хора. Желаящите да поднесат своята почит към Апостола бяха и деца и възрастни.

Към тях се присъединихме и ние – младите членовете на „Дъо Моле“.

Събрахме се пред паметника, някои със своите родители, а други сами. Беше учудващо да видим толкова много хора, всеки с цвете, готов да покаже уважението си към героя. Ние поднесохме венец, който поставихме пред паметника. Коленичихме пред монумента, отдавайки нашата почит към Апостола. Всеки, който беше донесъл цвете, от себе си отиде лично до паметника. Спазваше се еднопосочна циркулация на поднасящите цветя, за да няма много сблъсквания и близост между хората.

В новините чух, че представители на дипломатическите мисии също са отдали почит. Изпитах чувство на гордост по един особен начин. В мен остава, не само снимката като спомен, а много повече.

Животът и делата на Левски вдъхновяват, заради отдадеността на каузата, заради вярата, заради саможертвата. Това са ценности, които ние в „Дъо Моле“ трябва да усвоим и развием.

Нищо, че живеем в друго време...

За нас беше чест! ♦